CASSIODORUS

Zwettl 4. Viertel 12. Jh. Seite 112v

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

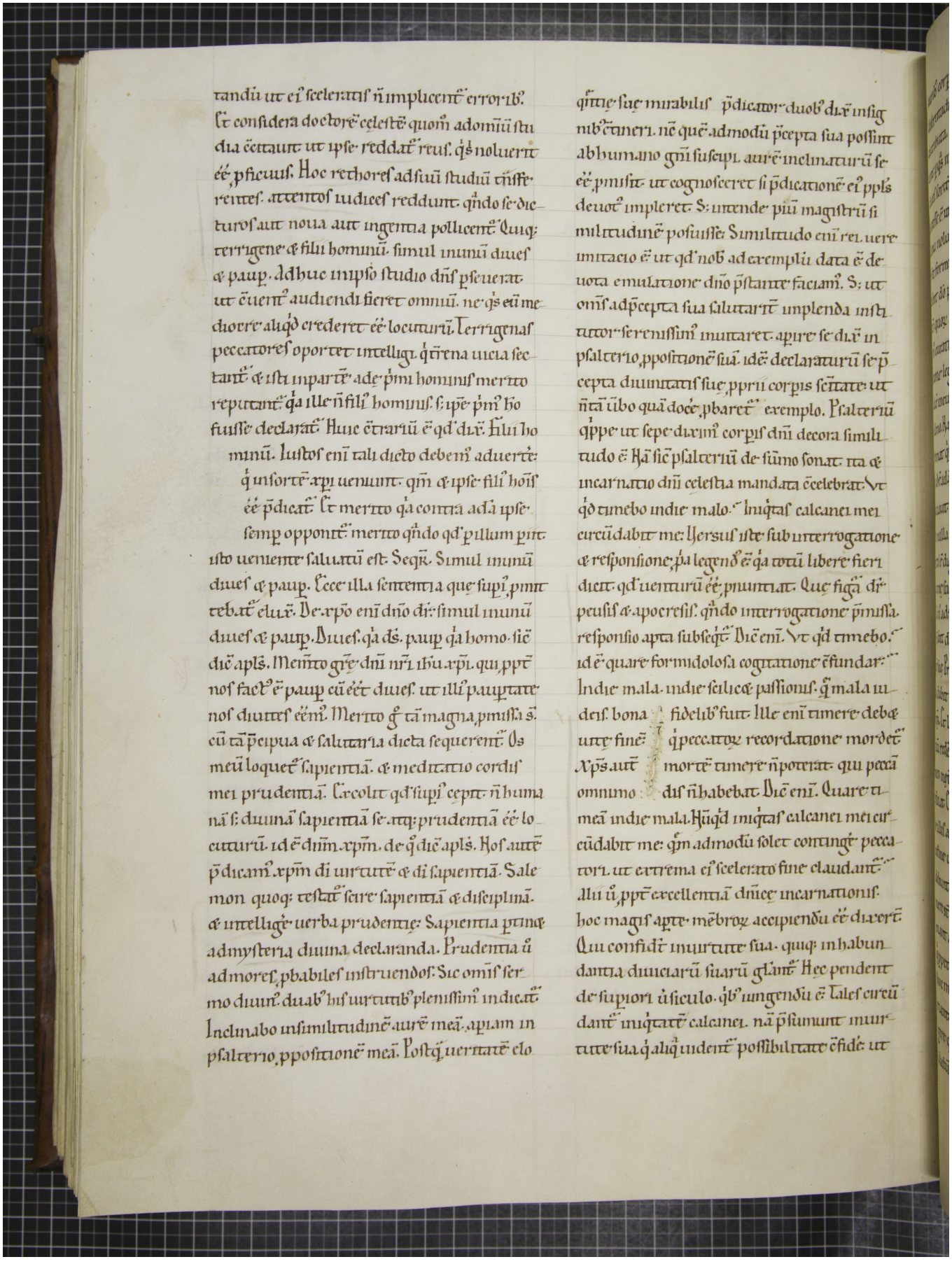

tandū ut eī sceleratis n̄ implicent̄ erroribꝰ.
Et considera doctorē celestē quom̄ ad omīū stu
dia c̄citauit ut ipse reddat̄ reus. q̄s noluerit
ēē ꝓficuus. Hoc rethores ad suū studiū tr̄nsfe
rentes. attentos iudices reddunt. q̄ndo se dic
turos aut noua aut ingentia pollicent̄. Quiq;
terrigene & filii hominū. simul inunū diues
& paup. Adhuc in ipso studio dn̄s ꝑseuerat.
ut c̄uent̄ audiendi fieret omniū. ne q̄s eū me
diocre aliq̄d crederet ēē locuturū. Terrigenas
peccatores oportet intelligi. q̄ t̄rena uicia sec
tant̄. & isti in partē adē p̄mi hominis merito
reputant̄. q̄a ille n̄ filiꝰ hominis. s; ipē p̄mꝰ ho
fuisse declarat̄. Huic c̄trariū ē qd̄ dix̄. Filii ho
minū. Iustos enī tali dicto debem̄ aduertē:
q̄ in sortē xp̄i ueniunt. q̄m & ipse filiꝰ hoīs
ēē p̄dicat̄. Et merito q̄a contra ad̄a ipse
semp opponit̄. merito q̄ndo qd̄ p illum p̄iit.
isto ueniente saluatū est. Seq̄r. Simul inunū
diues & paup. Ecce illa sententia que supiꝰ ꝓmit
tebat̄ elux̄. De xp̄o enī dn̄o dr̄: simul inunū
diues & paup. Diues. q̄a ds̄. paup q̄a homo. sic
dic̄ apl̄s. Mem̄to gr̄e dn̄i nr̄i ih̄u xp̄i. qui ꝓpt̄
nos factꝰ ē paup cū ēēt diues. ut illiꝰ paupt̄ate
nos diuites ēēm̄. Merito g̃ tā magna ꝓmissa s̄.
cū tā p̄cipua & salutaria dicta sequerent̄. Os
meū loquet̄ sapientiā. & meditatio cordis
mei prudentiā. Excolit qd̄ supiꝰ cepit. n̄ huma
nā s; diuinā sapientiā se atq; prudentiā ēē lo
cuturū. id ē dn̄m xp̄m. de q̄ dic̄ apl̄s. Nos autē
p̄dicam̄ xp̄m di uirtutē & di sapientiā. Sale
mon quoq; testat̄ scire sapientiā & disciplinā.
& intellig̃e uerba prudentie: Sapientia ꝑtinet
ad mysteria diuina declaranda. Prudentia ū
ad mores ꝓbabiles instruendos. Sic om̄is ser
mo diuinꝰ duabꝰ his uirtutibꝰ plenissim̄ indicat̄.
Inclinabo in similitudinē aurē meā. apiam in
psalterio ꝓpositionē meā. Postq̄ ueritatē elo

q̄ntie sue mirabilis p̄dicator duobꝰ dix̄ insig
nibꝰ c̄tineri. nc̄ quē admodū p̄cepta sua possint
ab humano gn̄i suscipi. aurē inclinaturū se
ēē ꝓmisit. ut cognosceret si p̄dicationē eī ꝓpl̄s
deuotꝰ impleret. S; intende piū magistrū si
militudinē posuisse. Similitudo enī rei uere
imitacio ē. ut qd̄ nob̄ ad exemplū data ē de
uota emulatione dn̄o p̄stante faciam̄. S; ut
om̄s ad p̄cepta sua salutarit̄ implenda insti
tutor serenissim̄ inuitaret. apire se dix̄ in
psalterio ꝓpositionē suā. idē declaraturū se p̄
cepta diuinitatis sue ꝓprii corp̄is sc̄itate. ut
n̄ tā ūbo quā docē ꝓbaret̄ exemplo. Psalteriū
q̄ppe ut sepe diximꝰ corp̄is dn̄i decora simili
tudo ē. Hā sic psalteriū de sūmo sonat. ita &
incarnatio dn̄i celestia mandata c̄celebrat. Vt
q̄d timebo in die malo. Iniq̄tas calcanei mei
circūdabit me. Uersus iste sub interrogatione
& responsione ꝓ̄a legend̄ ē q̄a totū libere fieri
dicit. qd̄ uenturū ēē ꝓnuntiat. Que figā dr̄
peusis & apocresis. q̄ndo interrogatione p̄missa.
responsio apta subseq̄t̄. Dic̄ enī. Vt q̄d timebo.
id ē quare formidolosa cogitatione c̄fundar.
In die mala. in die scilicet passionis. q̄ mala iu
deis. bona fidelibꝰ fuit. Ille enī timere debet
uite finē. q̄ peccatoꝝ recordatione mordet̄.
Xp̄s aut̄ mortē timere n̄ poterat. qui peccā
omnimodis n̄ habebat. Dic̄ enī. Quare ti
meā in die mala. Hūq̄d iniq̄tas calcanei mei cir
cūdabit me: q̄m admodū solet contingē pecca
tori. ut extrema eī scelerato fine claudant̄.
Alii ū ꝓpt̄ excellentiā dn̄ice incarnationis.
hoc magis apte mēbroꝝ accipiendū ēē dixert̄.
Qui confidt̄ in uirtute sua. quiq; in habun
dantia diuiciarū suarū gl̄ant̄. Hec pendent
de supiori ūsiculo. q̄bꝰ iungendū ē. Tales circū
dant̄ iniq̄tatē calcanei. nā p̄sumunt in uir
tute sua q̄ aliq̄ uident̄ possibilitate c̄fidē. ut